

СТУДЕНТСЬКИЙ ВІСНИК

№3(81)

Газета Відокремленого структурного підрозділу «Полтавський фаховий коледж Національного університету харчових технологій»

25 грудня
2022 року

З НОВИМ РОКОМ ТА РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Шановні колеги, друзі!

Вітаю з Новим роком та бажаю всіх земних благ! Нехай же 2023 подарує найголовніше - перемогу. Нехай цей рік буде переможним у всіх сенсах: для України – над ворогом, для всіх людей – над стражданнями, які принесли окупанти на нашу землю. Бажаю, щоб попереду у нас були тільки хороші і світлі події, щоб нас оточували добрі і веселі люди, а в будинках наших було затишно, тепло і мирно.

А ще простого людського щастя та надії на світле майбутнє.

Нехай дванадцять місяців нового року дивують лише приємними новинами.

Новий рік – нова сторінка життя. Тож нехай на ній не буде порожнього місця, нехай вона заповниться безліччю фарб, яскравих подій та пригод. Нехай у новому році вас супроводжують успіх та достаток. Насолоджуйтесь кожною миттю вашого життя, будьте з коханими, оточуйте себе та своїх близьких теплом і турботою, зігривайте їх своєю любов'ю, а вони у відповідь зігріють вас. Щоб усі добрі думки та бажання втілилися у життя.

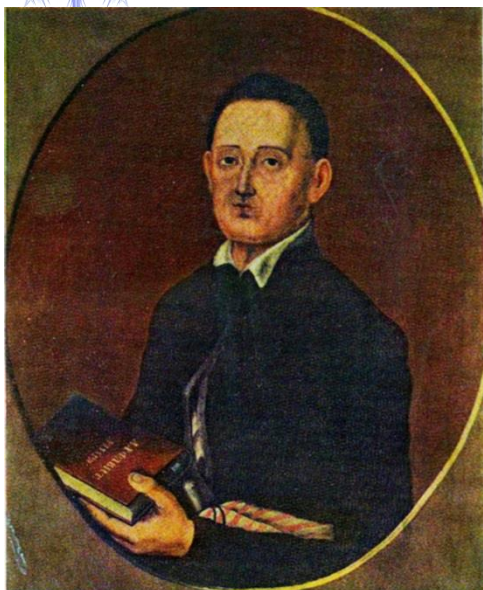
Будьте щасливі. З Новим роком та Різдвом Христовим!

Анатолій Палаш, директор коледжу

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

СКОВОРОДА – ФЕНОМЕН УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

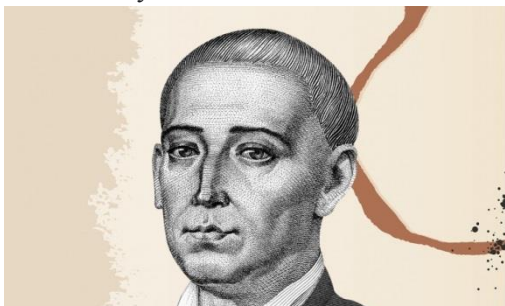
«Хто добре запалився, той добре почав, а добре почати – це наполовину завершити», – писав Григорій Сковорода.

Українському мандрівному філософу Григорію Сковороді – 300 років. Але зі Сковородою так, що він з часом не застаріває, а є актуальним для всіх поколінь, які його прочитують і знаходять щось для себе. Він був диваком, але речі, які його хвилювали – вічні, а тому актуальні і зараз, в наш час.

Григорій Сковорода не менш цікавий, аніж його філософська спадщина. Григорій Сковорода родом з козацької сім'ї із села Чорнухи на Полтавщині. З дитинства захоплювався музикою: слухав кобзарів, співав церковних пісень, навчався в дяка, з п'яти років міг змайструвати сопілку і відтворював на ній пташиний спів. Цікавився наукою: за однією з версій дослідників, з 12 років навчався в Києво-Могилянській академії, опанував латину, старогрецьку, староеврейську, польську, німецьку, італійську та угорську мови. Завдяки винятковому голосу Сковорода потрапив до Петербурзької придворної капели імператриці Єлизавети, де писав ноти, навчився гри на скрипці, флейті, бандурі, органі, гусях і цитрі.

Не міг всидіти на одному місці, постійно був у русі, звідусіль його звільняли, бо не зраджував принципам і своїм переконанням. Не їв м'яса і риби – харчувався раз на день після заходу сонця. Спав по чотири години на добу. Іконічний образ Сковорода – це мандрівник «без кола й двора», як би по-народному сказали, з обов'язковою торбиною за спиною. А в тій торбі – Біблія і його власні рукописи. Ну, й сопілка або флейта, які його всюди супроводжували. На старість вже ходив з посохом як якийсь пророк – а може, й був ним?

Майже все своє життя – особливо другу його половину він був «безсрібником», свідомо бідував, але все одно був щасливий.

У незалежній Україні про Сковороду дізнались усі – бо він з'явився на 500-гривневій купюрі. На цій же банкноті також і сквородинський малюнок незвичного фонтану. Цей фонтан водою наповнює такі різні за формою посудини. «Ідея цього фонтану може полягати в тому, що ти можеш бути посудиною, судиною невеличкого обсягу, але головне – бути наповненим», – каже філософ **Володимир Єрмоленко**, наголошуючи, що життя треба жити на повну, ким би і яким би ти не був.

Основа його філософії — учення про три світи (мікрокосм, макрокосм і біблійний світ символів) і дві натури людини. Вважав важливим пізнати себе через пошук «сродної праці». У байках, піснях, трактатах торкався питань пошуку щастя, свободи, нерівної рівності, значення серця, мудрості.

Сковорода був музично обдарований – гарно співав, грав на скрипці, флейті і бандурі. Кобзарі ходили Україною співали його пісень, часом навіть не знаючи, хто автор.

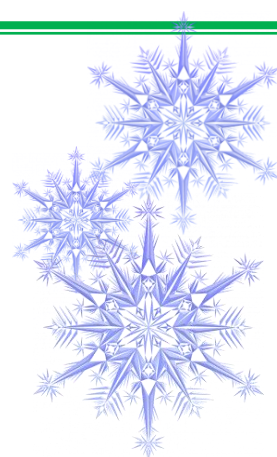
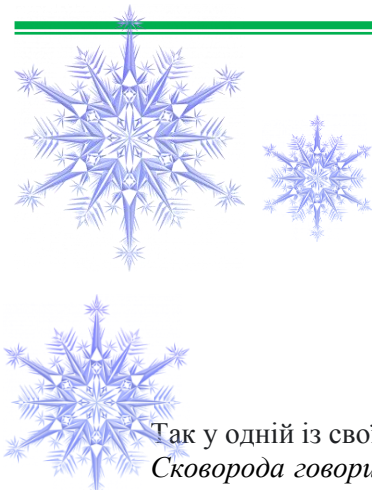
Сковороду цікавили теми Бога і знань, любові і дружби, душевного спокою і гріха, людських вад і людської сили... Стрижень його філософії – самопізнання, внутрішній світ людини, її

внутрішній космос, всесвіт. «Пізнай себе!» – вчив він.

Сковорода шукав, і вочевидь знайшов, відповіді на запитання, які ніколи не втратять актуальності: «Що таке щастя? І як бути щасливим? І що таке блага життя?»

*Щасливий, кому вдалося знайти щасливе життя;
Але щасливіший, хто вмiє користуватися ним.
Не досить знайти здорову їжу й напій,
Якщо смак тобі зіпсований хворобою;
Не досить сяяти світлові денного сонця,
Якщо світло голови затьмарене.
Діяльна бездіяльність збільшує наші сили;
На кораблях і колісницях ми прагнемо до доброго життя.
Але те, чого прагнеш, з тобою:
Воно, друже, – всередині тебе.*

Так у одній із своїх поезій відповідає Сковорода на ці питання.

Сковорода говорив про «видиме» і «невидиме» і зараз це дуже актуально. Бо яке зараз суспільство – суспільство селфі. Пізнай не себе, а пізнай своє селфі. Такий підхід зараз, але ж Сковорода каже – пізнай себе! «Добрий розум робить легким будь-який спiсiб життя» – Григорій Сковорода.

У своїх філософських діалогах Григорій Сковорода каже, що найперше людина має «пізнати себе», зрозуміти, що для неї є її «сродним», усвідомити, що вона є частиною чогось вищого і всеосяжного, і жити, роблячи добрі справи. Через пізнання самої себе, за Сковородою, людина може пізнати сутність усього сущого. *«Саме це й означає бути щасливим, пізнати себе, тобто свою природу, взятися за свою долю й бути зі сродною собі частиною всеосяжного промислу».*

Сковорода — сучасний коуч

Як відомо, Григорій Сковорода мав чимало конфліктів із представниками влади й тодішніми освітніми управліннями. Тому філософ вирішив навчати свого найкращого учня Михайла Ковалинського дистанційно. У листах до нього Сковорода дає настанови та мотивує Михайла в душі сучасних коучів — підбадьорює, пише, що вірить у сили і талант свого учня: *«Вправи через помилки ведуть нас до витонченості письма».* Сковорода також спонукає Михайла мислити, а не зазубрювати науку з книжок: *«Хто думає про науку, той любить її, а хто її любить, той ніколи не переставє учитись, хоча б зовні він і здавався бездіяльним».* *«Не розум із книг, а книги із розуму народилися. Хто очистив свій розум чистими роздумами про істину, той подібний до дбайливого господаря, що викопав у своєму домі джерело чистої води».*

Сковорода — мандрівний блогер

У мандрах любомудр Сковорода провів понад 20 років: зупинявся у своїх знайомих та учнів, спав по 4 години на добу, грав на сопілці, багато писав, хоч за життя не видав жодної своєї книжки. Сьогодні ми б сказали, що він досяг вершини майндфулнесу — вмів насолоджуватися кожною миттю життя. У своїх творах саме цього і вчить кожного з нас: *«Шукаємо щастя по сторонах, по віках, по станах. А воно скрізь і завжди з нами, як риба у воді, так ми в ньому. Не шукай його ніде, коли не знайдеш скрізь. Воно преподiбне до сонячного сяння: відкрий тільки вхід йому в душу свою».*

Постійне самопізнання себе як українців вкрай важливе для нашої нації. Фактично, воно є базою. Ми усвідомлюємо ким ми є, і відстоюємо це право бути собою. На думку Володимира Прокопенка, доктора філософських наук та професора філософського факультету ХНУ ім. Каразіна, Сковорода якраз і вчить нас самовизначенню. А також – свободі, її ціннісному і практичному значенню в житті кожного з нас. Виходить, що Сковорода вчить нас бути тими, ким ми є. Ми споріднені зі Сковородою, бо щоразу робимо вибір – не лише діями, але і в думках.

Кожна людина має в собі все необхідне, щоб бути щасливою та протистояти злу. Це усвідомлення допомагає зберігати стійкість, продовжувати боротися та працювати попри все. Крім того, дар Сковороди виховувати дієвих людей, відображений у його творах, точно буде нам у нагоді під час післявоєнного відновлення України.

В умовах великих потрясінь ми потребуємо точки опори – такими можуть слугувати ідеї Сковороди. Насправді, Григорій Савич та його філософія наче і чекали на цей час, щоб розкритися для нас повністю. Сам Сковорода жив у 18 столітті і теж застав складний для України та всього українства час. Сковорода показав: Україна сильна здатністю створювати освітні середовища навіть коли руйнуються інституції. Фактично, він був тим, хто вмів створювати гарних, дієвих людей в умовах кризи та розрухи.

Свобода, про яку говорить Сковорода, не залежить від системи, від ієрархій. Вона — горизонтальна між людьми, це можливість робити загальну справу. Така толока на рівні країни. Поєднання сердець і свобод різних людей у справі відбудови і розвитку країни.

Еліна Романишина, голова ради керівників академічних груп

НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

ПАМ'ЯТАЄМО. ЄДНАЄМОСЯ. ПЕРЕМОЖЕМО!

Щороку в четверту суботу листопада Україна вшановує пам'ять жертв Голодомору 1932–1933 років і масових штучних голодів 1921–1923, 1946–1947 років. У 2022-му День пам'яті жертв голодоморів припадає на 26 листопада. З цієї нагоди керівники академічних груп дистанційно провели виховні години «Пам'ятаємо. Єднаємося. Переможемо!» зі студентами коледжу. Вони наголосили, що Україна втратила внаслідок Голодомору і масових штучних голодів мільйони людських життів. У 2006-му Законом України Голодомор 1932–1933 років визнаний геноцидом Українського народу. Цьогоріч вшановували жертв сталінського геноциду в умовах повномасштабної війни Росії проти України, яка супроводжується геноцидними практиками проти українців. Ми ПАМ'ЯТАЄМО злочин сталінського геноциду та його жертв. ЄДНАЄМОСЯ, тому що єдність є запорукою нашої перемоги. Роз'єднаність і непорозуміння стали причиною втрати українцями власної держави у 1920-х, її окупації більшовиками і вчинення злочину геноциду. Ми маємо власну державу та Збройні сили, підтримку світу, військову, фінансову, дипломатичну допомогу, згуртованість народу, тому вистоїмо й ПЕРЕМОЖЕМО. Також 26 листопада о 16:00 працівники та студенти коледжу долучилися до загальнонаціональної хвилини мовчання та акції «Запали свічку», засвітивши вогник у своїй домівці як вияв скорботи за загиблими, віри в перемогу України й готовності докласти зусиль, щоб геноциди не повторювалися.

Наталія Гавриленко, заступник директора з виховної роботи

ТРЕНІНГ ЗІ СТРЕЛЕЦЬКОЇ СПРАВИ

Військово-патріотичне виховання покликане формувати громадянина-патріота, виробляти глибоке розуміння громадянського обов'язку, готовність у будь-який час стати на захист Батьківщини, оволодівати військовими й військово-технічними знаннями, спонукати до фізичного вдосконалення, а також вивчати бойові традиції та героїчні сторінки історії українського народу, його Збройних сил.

У грудні 2022 року студенти коледжу, їхні батьки та друзі під керівництвом викладача, волонтера Олександра Саковця пройшли тренінг зі стрілецької справи на базі «Центру готовності цивільних». Цей захід є суспільною ініціативою ресурсу «Зміст» та «Благодійного фонду

Сергія Притули», основна мета якого – навчання цивільного населення основам військової справи, тактичної медицини, психології, виживанню в різних умовах.

Під час проходження тренінгу учасники вивчили будову й принцип роботи автоматів АК-74 та АКМ, виконали вправи зі збирання, розбирання, перезарядки зброї, базових прийомів стрільби.

Тренування пройшло в дружній атмосфері. Також студенти отримали відповіді на різні питання, що стосуються військової справи. Тренінг проводив інструктор полтавського РТЦК та СП із позивним «Барсік».

Олександр Саковець, викладач

СТУДЕНТСЬКИЙ ГУРТОЖИТОК

НЕ БУДЬ БАЙДУЖИМ

Щорічно в Україні з 25 листопада до 10 грудня проводиться Всеукраїнська акція «16 днів проти гендерно зумовленого насильства». Мета заходу – привернення уваги суспільства до проблем подолання насильства в сім'ї, жорстокого поводження з дітьми, протидії торгівлі людьми та захисту прав жінок.

Під час акції у коледжі було заплановано різноманітні заходи. Зокрема, інтерактивна бесіда «Не будь байдужим» з мешканцями гуртожитку щодо видів і попередження насилля в сім'ї, булінгу, торгівлі людьми. Підготувала та провела її вихователь Неля Свириденко. Під час заходу студенти переглянули й обговорили

соціальні відеоролики, відеофільми «Ми-проти насильства», «Станція призначення – життя», «Зупинимо дитяче жебракування разом!», «Зупинимо торгівлю людьми разом!». Було розглянуто алгоритм звернення постраждалих у відповідні правозахисні організації, установи.

Студенти вчилися з розумінням ставитися до того, що всі люди різні, запобігати та протидія проявам насильства, звертатися за допомогою в травматичних ситуаціях. Учасники заходу зрозуміли основне – все, що принижує людську гідність, – зло.

Неля Свириденко, вихователь

ГУРТКОВА РОБОТА

У гуртожитку ВСП «ПФК НУХТ» відбулося чергове засідання клубу «Господарочка» під керівництвом вихователя Нелі Свириденко. На ньому студенти готували українські картопляні деруни. Одне з головних завдань гуртка – розвивати в здобувачів освіти естетичні смаки, кулінарні здібності, комунікативні навички, які сприяють розвитку вміння

працювати колективно, розширювати знання про українську кухню. Кожне заняття – ціла історія та неповторні емоції.

Вікторія Кілочок, студентка

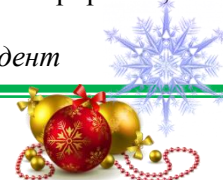
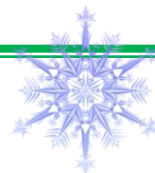
ЯК СМАКУЄ УКРАЇНА: ГАСТРОНОМІЧНІ ТРАДИЦІЇ ТА НАЙВІДОМІШІ СТРАВИ

Вареники або на західноукраїнський лад пироги – страва, яку Білл Клінтон заніс до свого списку Must Be Served, якій єврейський поет Саул Черніхівський присвятив одноіменну поему та музичну ідилію, про яку згадував у «Енеїді» Котляревський та у «Вії» Гоголь. За однією з версій вареники, що раніше звалися «вараніки», були відомі ще в дохристиянські часи, а за іншою страва походить від турецьких «дюш-варів».

Готують вареники з прісного тіста, а начинка може бути найрізноманітнішою. Традиційними вважалася картопля, цибуля, шкварки, сир, вишні, чорниці. На Чернігівщині додають шкварки, на Закарпатті – бринзу, на Поліссі – товчену квасолу. Відомі навіть варіанти начиняти страву папороттю, редькою або борошном зі смальцем.

З варениками пов'язані багато народних звичаїв і традицій: їх ототожнювали з Місяцем і використовували як жертвну їжу; процес змішування тіста символізував зародження світу, а начинка – продовження роду; їх приносили породіллі, їли під час жнив та коли народжувала корова, щоб теля було здоровим. На варениках дівчата гадали на Андрія, а на Старий Новий рік готували страву з сюрпризом, ховаючи у начинку щось неочікуване (гудзик, квасолину, перець тощо).

Захар Аксьонов, студент

СТУДЕНТСЬКИЙ ГУРТОЖИТОК НОВОРІЧНЕ ЗАПОВІТНЕ БАЖАННЯ

У новорічних свят є свої атрибути, які дозволяють відчутти неповторну атмосферу, піднімають настрій, стають приємними спогадами. Один із них – прикрашання своєї домівки зеленими деревцями-ялинками. У кожній родині є свої звичаї. Одним подобається купувати живе деревце, інші вважають за краще наряджати штучну ялинку. Студенти, які проживають у гуртожитку коледжу, свій вибір зробили давно. Котрий рік поспіль вони встановлюють штучну ялинку, щоб зберегти живу природу. Частина прикрас виготовили власноруч, окрім традиційних сріблястих куль і дзвіночків, використали й національну символіку. Ялинку встановили на першому поверсі гуртожитку. Студенти переконані, що в новорічну ніч українці загадають одне заповітне бажання – миру й перемоги Україні. І воно обов'язково здійсниться! Інакше й бути не може.

Неля Свириденко, вихователь

13 СІЧНЯ – ЩЕДРИЙ ВЕЧІР (СВЯТО МЕЛАНКИ)

Традиція святкування Нового року в Україні - традиція, яка настільки давня, як і самі українці. Вечір напередодні Нового року називали Щедрим через те, що він був надзвичайно багатим та різноманітним: м'ясне, кутя, ковбаси, холодець, смачні вареники та низка інших традиційних страв. Також існував звичай, коли господар мав заховатися за мискою з випічкою. Люди вважали, що завдяки цьому в новому році на столі буде така сама кількість запашної випічки, а можливо і ще більше. Ще один доволі поширений звичай – «лякати» дерева. Для здійснення цього обряду господар ходив з сокирою фруктовим садом поміж деревами та погрожував їх зрубати, якщо не дадуть щедрого врожаю – смачних яблук та соковитих груш.

У багатьох українських сім'ях на «старий Новий рік» вже традиційно заведено подавати до столу вареники. Однак, не всі знають, що у такий спосіб наші предки розважались, бо вареники завжди були приготовані з сюрпризом. Господиня могла покласти всередині різні начинки, зокрема і неїстівні – дрібні предмети, монети, гудзики. Тому в такий день рекомендувалось споживати вареники доволі обережно. Різнманітні варіанти «начинки» мали певні ознаки та проливали світло на новий рік: яким він буде для того, хто їх скуштував. Наприклад, вишня – це на успіх, зерно чи монета – до достатку, надто солені – до сліз та горя.

Ніч проти старого Нового року наповнена магічними діями, чарами. Народні повір'я стверджують, що цими святковими днями небеса відкриті для людської молитви – можна просити в Бога про найпотаємніше. Також напередодні Нового року серед дівчат були дуже поширені ворожіння на долю, а також і на судженого.

Цього дня водять «козу». Парубки співають, а «коза» пританцює, кумедно показуючи кожен дію. Головні на Щедрий вечір навіть не забави, а щедрування – співані побажання щастя господарю та всій його родині

Для цього вечора господарі спішили розрахуватися з усіма боргами, помиритися з тим, з ким сварилися. Існувало повір'я, що на Щедрий вечір не можна було лаятися, щоб тихо і спокійно жилося увесь рік. Щоб не зубожіти в наступному році, заборонялося ходити до когось за позичкою. У жодному разі не позичали нічого жінки, бо вони могли "забрати достаток із господарства, де брали позичку". Якщо вже була конче потреба щось попросити, то посилали малого хлопця.

Корній Лебеденко, студент

Редакційна колегія:

Голова редакційної ради:

Еліна Романишина

Член редакційної ради: Захар Аксьонов

Літературний редактор:

Наталія Гавриленко

Коректор:

Марина Радченко

Комп'ютерний набір:

Наталія Нестеренко

Комп'ютерна верстка: Микола Павлишко